

Posudek diplomové práce

Název práce: Validizace Goldbergova indexu české verze MMPI-2 k detekci psychotického spektra obtíží

Jméno autora práce: Bc. Julie Kraupnerová

Vedoucí: PhDr. Jiří Michalec, Ph.D.

Na práci bych vyzdvihl především její klinickou relevanci a obtížnost tématu, kterým se zabývá. Jedná se o validizační studii Goldbergova indexu (MMPI-2), který vznikl ve snaze rozlišovat psychiatrické pacienty s psychotickou povahou potíží od těch s nepsychotickou. Ač tato dichotomie není v současnosti explicitně zakotvena v diagnostických manuálech (aktuální verze MKN, DSM), jedná se o jednu z nejčastějších diferencially diagnostických otázek, na které odpovídá v rámci vyšetření psycholog pracující na psychiatrii, zvláště na akutních příjmových odděleních. Domnívám se, že pro pregraduálního studenta bez dosavadní relevantní praxe se jedná o téma obtížně uchopitelné. Studentka mu v teoretické části věnuje 12 stran, snaží se zorientovat v této dichotomii, k čemuž patří nezbytně také pátrání po historii tohoto rozlišení. Zvláštní zřetel věnuje období, v němž vznikl Goldbergův index. Toto teoretické ukotvení je důležité pro metodologickou část, kde studentka musela udělat rozdělení pacientů s diagnózami dle MKN-10 do kategorií „psychotická“ vs „nepsychotická“, současně aby bylo toto rozdělení nějak věrné dobové klasifikaci z let vzniku Goldbergova indexu (kdy diagnózy nebyly zdaleka tak operacionalizované jako dnes).

Dalším tématem, obtížně zvládnutelným pro pregraduálního studenta jsou validizační škály MMPI-2 a specificky téma, jak s nimi zacházet v kontextu akutní psychiatrie. Jedná se opět o téma s přesahem do metodologické části – na základě něj studentka vybírá, které protokoly jsou ještě přijatelné pro analýzu. Přes pochopitelnou absenci dosavadní zkušenosti z praxe se podle mého hodnocení studentka s těmito tématy v teoretické části vypořádává dobře – ve smyslu, že v textu zaznávají spíše skutečně pouze důležité informace ze zdrojů, z nich čerpá. Z toho usuzuji, že studentka si tato nesnadná témata skutečně nastudovala do hloubky.

Specifikum práce vidím také v tom, že literatury k tématu Goldbergova indexu je překvapivě málo a existující je převážně staršího data. Z mého pohledu to také zvyšuje obtížnost tématu, které si studentka vybrala.

Z metodologického hlediska nemám práci co vytknout. Výzkumné otázky a hypotézy považuji za vhodně formulované, následnou statistickou analýzu za vhodně zvolenou. Rozdělení pacientů do výzkumných skupin zvládla dle mého názoru studentka dobře. Design je jednoduchý, úsporný.

V diskuzi jsou dílčí nepřesnosti a spíše méně referencí. Málo citací ale chápu také jako důsledek skutečnosti, kterou zmiňuji již výše – a sice, že k tématu existuje nemnoho studií. Současně je v diskuzi, jako v celé práci, vidět, že studentka dokáže o tématu relevantně samostatně přemýšlet a argumentovat.

Mít v praxi k dispozici tak snadno získatelnou a interpretovatelnou proměnnou jako je Goldbergův index k rozlišování psychotických pacientů od nepsychotických by bylo skvělé. Z výsledků analýz však vyplývá, že rozlišovací schopnost indexu je v praxi vlastně bez přínosu. Jedná se o zjištění významné. Věřím, že studentce samotné bude v její budoucí klinické praxi usilovná práce věnovaná diplomové práci tohoto typu k užítku.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 9. 9. 2023